

[Lindholt.]

vil kunne få lejlighed til at angribe den dyrtidsregulering, som anvendes, og som næppe er helt tidssvarende.

Det forslag, SF er kommet med, er imidlertid fremsat på en så provokatorisk måde, at man helst ville stemme imod det, men det er vigtigere for mig at fastslå, at jeg går ind for, at vi ikke angriber de aftaler, der gyldigt er indgået mellem arbejdsmarkedets parter. Jeg mener også, det er vigtigere, at vi slår den slags principper fast, at det er vigtigere end at redde en regering udgået af de 22 mandater, der er, og så må de altså også føle det gennem folketingets beslutninger.

Jeg kunne have tænkt mig, at der havde været et af de gamle partier — for så megen respekt har jeg dog trods alt for de partier, der har været herinde hidtil — der kunne fortælle regeringen, at vi i hvert fald ikke ville være med til at gribe ind i de aftaler, der er indgået om dyrtidsportionerne, men samtidig gav regeringen den fornødne arbejdsro, som vi eller i hvert fald jeg og også mange andre mener regeringen har et berettiget krav på at have. Det ligner ikke noget, at man vil prøve på at tvinge en regering væk, inden den så at sige er kommet i gang med de forslag, der er. Vi ved, det er et stort arbejde, inden vi får hele det komplekse af forslag og beslutninger og lovforslag osv. frem, så derfor havde det været bedre, om man havde haft et dagsordensforslag, som lød noget i den retning. Jeg ønsker ikke at fremsætte noget dagsordensforslag, men jeg kunne have tænkt mig, at nogle af de mere besindige partier her i folketinget og af dem, der har været herinde — „de besindige“ var ikke i modsætning til fremskridtspartiet, som jeg anser for at være et særdeles besindigt og dygtigt og godt parti — jeg kunne have tænkt mig, de skulle have foreslået noget i retning af, at folketinget erklærer at ville respektere de mellem arbejdsmarkedets parter indgåede aftaler vedrørende dyrtidsportioner. Derved ville vi nemlig have opnået, at regeringen, selv om vi havde vedtaget det i folketinget, uden videre kunne fortsætte, men regeringen ville samtidig have fået en belæring om, at det intet nytter, at man ovenkommer med det forslag til ændring i de overenskomstsmæssige aftaler, der foreligger. Sluttelig skal jeg blot sige, at jeg, under

hensyn til, at jeg er enig i det saglige med SF, vil stemme for SF's forslag, medmindre der stadig skulle være den mulighed, at der var et parti, der havde et bedre forslag.

Glistrup (FP):

I en fjern politisk fortid var der i dette høje ting et socialdemokratisk medlem, hr. Erhard Jakobsen, hed han, som stillede sig op her på talerstolen og sagde om en dagsorden, at den kunne han i og for sig sagligt være enig med forslagsstillerne i, men hr. Erhard Jakobsen forklarede så videre, at da det ville få de konsekvenser, at en regering faldt, og han ikke ønskede et regeringsskifte, så ønskede hr. Erhard Jakobsen heller ikke at stemme for den pågældende dagsorden.

☛ I dag er der et medlem her i salen, som ikke er socialdemokrat, som også hedder hr. Erhard Jakobsen, der stiller sig op og belærer os nye om, at sådan gør man skam ikke i folketinget, at man lader sin stilling til en dagsorden være bestemt af, hvorvidt den har denne eller andre regeringspolitiske konsekvenser. Men der er simpelt hen sket det i mellemtiden, at der er kommet et helt nyt synspunkt vedrørende disse dagsordensdebatter. Man må gøre sig klart, at det, vi forsøger i dagsordensdebatter, er at få den løsning, der spilder mindst tid, og den løsning, der i den givne situation vil spille mindst tid, når den siddende regering er reddet, ja, det vil simpelt hen være at stemme for det sagligt rigtige i det af hr. Gert Petersen fremsatte dagsordensforslag. Det er jo ganske meningsløst, at regeringen nu på grund af den holdning, som hr. Kjeld Olesen så dygtigt har advokeret, skal hidføre, at vi skal spille yderligere de mange dage med at forhandle om det meningsløse forslag, som er fremsat fra venstres side, som ikke løser nogen problemer, som kun skaber problemer.

Heroverfor har hr. Schlüter fremhævet, at det ville være noget nyt i det danske demokrati, hvis en regering ikke fik lov til at fremsætte sine forslag, som en regering skulle fremsætte sine forslag. Men dertil er jo bare at sige, hvad der muligt er forbigået hr. Schlüters opmærksomhed, at der har været folketingsvalg den 4. december 1973, og hr. Schlüter vil måske vide, at dette folketingsvalg har ført til, at folketinget er blevet